

[Henry Christensen.]

af at nå til enighed om, at den nye ejendomsvurdering, vi står over for, ikke må omsætte sig i en forøget ejendomsbeskatning, og vi drøftede i første omgang ejendomsbeskatningen på produktionsmidlet landbrugsjord.

Regeringen viste sig dengang, forstod jeg, velvillig, men den nåede egentlig aldrig at tage standpunkt. Hvad er dens standpunkt? Vil regeringen acceptere, at den forhøjede vurdering ikke skal omsættes i en større forlodsbeskatning på produktionsmidlet landbrugsjord, eller vil regeringen være med til at lægge et loft i kroner og øre på det nuværende niveau, således som vi har foreslået?

Endvidere er det klart, at virkningerne af den forhøjede ejendomsvurdering på en lang række andre områder, først og fremmest over for enfamilieshusene og boligerne, nu må tages op. Vi har i mit parti den opfattelse, at denne inflationsskabte opskruning ikke skal bevirke, at man indfører adgang til forøget beskatning af boligen, af enfamilieshuset, og mit parti vil derfor være med til at tage et initiativ for at sikre, at sådanne urimeligheder hindres.

Vil regeringen være med til at indføre kooperationsbeskatning, eller har den mistet sin positive indstilling på dette punkt? Jeg spørger regeringen. Vi skal nok sørge for, at regeringen bliver stillet over for et forslag, så den kan afgive et votum. Og hvordan ligger det med spørgsmålet om de opsparingsfremmende foranstaltninger? Vi var jo nået et stykke på vej i forhandlingerne. Hvordan ligger det nu? Vil regeringen være med til at gennemføre en udvidelse af sit eget forslag om etableringsindskud, så det også kommer til at omfatte opsparing til uddannelse og boligformål, således som vi var enige om? Vil regeringen nu være med til en boligopsparing for ungdommen? Vil regeringen nu være med til forslag om præmiering af ungdommens opsparing?

Vil regeringen nu være med til at udvide rammerne for investeringsfondsreglerne, en udvidelse, der burde gå i retning af dels en forhøjelse af den procentdel af midlerne, der kan henlægges, dels en forlængelse af det åremål, hvori henlæggelsen kan foregå? Når vi har peget på dette spørgsmål, er

det, fordi vi har den opfattelse, at et sådant forslag hurtigt vil være i stand til at øge opsparingen i erhvervslivet. Jeg er godt klar over, at man — og specielt den højtærede økonomiminister — mere er indstillet på at skærpe beskatningsreglerne i så henseende. Men jo mere man gør det, jo mere tvinger man vel egentlig til forcerede investeringer. I jo større omfang man følger vort forslag, i jo højere grad skaber man mulighed for virksomhederne for at vælge, om de vil investere på nuværende tidspunkt, eller de vil udsætte deres investering, idet det da ikke kommer dem skattemæssigt dyrt at stå, at de udsætter deres investeringer. Et samfund, der har mangel på kapital, må vel være interesseret i at tilvejebringe en sådan interesse hos virksomhederne. Jeg spørger derfor regeringen: vil den være med, eller vil den ikke? Vil den være med til at forhøje grænserne for kapitalbinding væsentligt ud over de 1.500 kr. og de 2.500 kr.? Vil den være med til at gennemføre regler om skattefritagelse for renteindtægter, eller vil den ikke?

Disse ting ligger til afgørelse i den kommende tid. Det kan naturligvis ikke være sådan, at de ting, som regeringen er interesseret i er med, gennemføres, medens de andre ting, der blev forhandlet, lægges til side.

Jeg har fremdraget disse ting, fordi jeg mener, det er af betydning for folketinget at få klaret regeringens stilling dertil. Vi er ikke til sinds at lade dem blive liggende. Vi er til sinds at forcere det politiske arbejde og de led i dansk økonomisk politik, der er fremtidsperspektiv i. Socialdemokratiet kan måske nok et stykke tid endnu med sit talent for mærkelige alliancer forvride vælgernes tilkendegivelser og dermed i folketinget skabe sig en majoritet med det formål at betrygge egen magtstilling, og øjensynlig har man den opfattelse, at vejen til at betrygge egen magtstilling går over et forsøg på at mindske venstres muligheder. Jeg tror ikke, socialdemokratiet vil få held med det. Jeg tror, at en sådan politik vil bære dommen i sig selv, fordi venstres moderne og socialt betonedede politik i alt for høj grad er i overensstemmelse med det moderne samfunds fremtidskrav.